

El castell

Un relat de: [llacuna](#)

Portava tres hores donant voltes i voltes, sota un sol sense compassió. Casualment vaig entrar en zona emmurallada, el Castell, li deien. Una fortalesa em vaig dir, aquí només hi puc trobar gent armada. No m'agrada, però necessito contactar amb algú, vaig anar trucant portes a tot el Castell i va sortir un soldat, era baixet, calb, d'uns quaranta-cinc anys. Li vaig explicar la meva situació. Sabia de què li parlava. Em va contestar les preguntes que duia escrites en el full i que m'havien de salvar la vida. Era a punt d'encetar el dinar, l'havien destinat al port i se n'havia d'anar. Va ser molt afable, totes les preguntes les va contestar amb senzillesa i veracitat. No el vaig entretenir més, estava sa i tenia la ment clara, i el que era més important, era feliç amb el seu destí. Li semblava que alguns companys, eren temps on hi havia més soldats homes que dones, de vegades havien d'esperar massa per ser atesos després d'un accident fortuït i ell coneixia una bruixa que a canvi d'uns diners i aliments el guaria i no havia d'anar al hospital del front que estava massa desordenat i atapeït de malalts.

En realitat, la meva preocupació continuava. On més hi podria anar a banda de el Castell? Encara tenia més dubtes que havia de solucionar.